

Ενδιαφέρουσα περίπτωση

Λειομύωμα της γυναικείας ουρήθρας

ΑΘ. ΜΠΑΝΤΗΣ¹, ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΤΑΜΟΥΛΗ², Ε. ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ³, ΑΛ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ⁴, Β. ΣΚΟΥΤΕΡΗΣ⁵, Γ. ΚΑΦΙΡΗ⁶, Αθ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ⁷

Παρουσιάζεται περίπτωση γυναίκας με λειομύωμα της ουρήθρας και περιγράφονται τα κλινικά, ακινολογικά, ιατολογικά καθώς και τα ανασοστοκηματικά ευρήματα. Παράλληλα γίνεται βιβλιογραφική ανασκόπηση του θέματος.

Λέξεις ευρετηριασμού: Λειομύωμα της γυναικείας ουρήθρας.

Εισαγωγή

Το λειομύωμα του ουρογεννυπτικού συστήματος είναι ένα καλάθιμες νεόδλασμα το οποίο εμφανίζεται στους νεφρούς, της επιδιδυμίδες, των ουρητηρίων, του σπερματικού τόνου και την ουροδόχου κύστης. Η εντόπιση του στη γυναικεία ουρήθρα είναι μία από τις ασυνιδέρες μορφές^{1-16,18-21}. Στη διεθνή βιβλιογραφία έχουν αναφερθεί λιγότερες από 45 περιπτώσεις από το 1894, όπου και περιγράφηκε για πρώτη φορά από τον Buttner¹.

Περιγραφή της περίπτωσης

Ασθενής, ηλικίας 37 ετών, προστίλθε αιτούμενη για έντονα δυσουρικά ενοχλήματα καθώς και υποτροπάλγουσες ουρολοιμώξεις. Στο ατομικό της ιστορικό ανέφερε καιορική τομή προ οκταετίας και πενταετίας. Η ασθενής δεν είχε υποστεί αποιαδήποτε άλλη καιρούργική επέμβαση.

Κατά την κλινική εξέταση διαπιστώθηκε ότι η ουροδόχης κύστη πάιαν ψυλαφεπή. Κατά τη διατυλική εξέταση από τον κόλπο διαπιστώθηκε μόρφωμα στην περιοχή μεταξύ ουρήθρας και αυκένα της ουροδόχου κύστης. Το διακολυπικό υπερηκονγράφημα έδειξε μεταξύ της βάσεως της ουροδόχου κύστης και της ουρήθρας, υπόχοι μόρφωμα, διαστάσεων 4,8×4 cm (Εικόνα 1).

Εικόνα 1. Μεταξύ της βάσης της ουροδόχου κύστης και της ουρήθρας αναπτύσσεται υπόχοι μόρφωμα.

¹Ουρολογική Κλινική, ²Αστινολογικό Τμήμα και ³Πιεθολογικού Ιατρικού Εργαστήριο ΕΠΙΝΑ Ιατροκρητικού Αθηνών

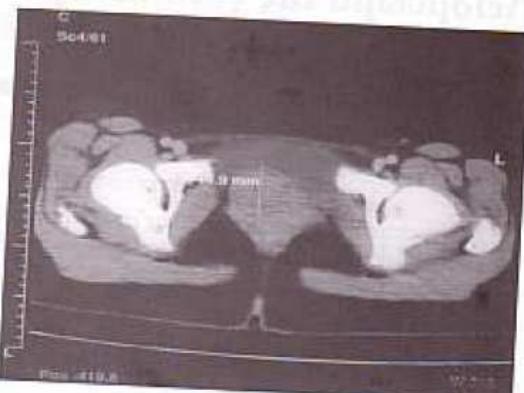
Στην ενδοφλέβια ουρογραφία παραπρήθηκε ελειφματική εικόνα στη βάση της ουροδόχου κύστεως με απμαντικό υπόλειμμα ούρων στην μετά ούρηση κυστεογραφία (Εικόνες 2 και 3).

Η αξονική τομογραφία έδειξε απόθηκη του τραχιλού της μήτρας προς τα αριστερά, από μια σιρογγύλη ημισυμπαγή χωροκατακτητική αλλοιώση την οποία

ανεπιύσσετο μεταξύ του τραχιλού της μήτρας, της βάσης της ουροδόχου κύστης και της ουρούθρας, κάτια ακριβώς από την ηβική σύμφυση, διαστάσεων $3 \times 4 \times 4$ cm. Μετά από ενδοφλέβια χορήγηση οικιαγραφικού έγινε πρόσληψη του οικιαγραφικού μέσου, το οποίο στο κέντρο είχε ασφαλή υπόποικη στοιχεία περιβαλλόμενα από ομαλό περήγραμμα (Εικόνες 4 και 5).

Εικόνα 2. Σεριαλικό υπόλειμμα ούρων στην κυστεογραφία μετά ούρησης.

Εικόνα 4. Αναδήμηση του τραχιλού προς τα αριστερά από μια σιρογγύλη ημισυμπαγή χωροκατακτητική αλλοιώση την οποία αναπτύσσεται μεταξύ του δεξιού πλευρού του τραχιλού της μήτρας, της βάσεως της ουροδόχου κύστης και της ουρούθρας, κάτια ακριβώς από την ηβική σύμφυση.

Εικόνα 3. Ελλειφματική εικόνα στη βάση της ουροδόχου κύστης.

Εικόνα 5. Αναπτύξη της κιαροκατακτητικής αλλοιώσεως μεταξύ του δεξιού πλευρού του τραχιλού της μήτρας, της βάσεως της ουροδόχου κύστης και της αυρούθρας, κάτια ακριβώς από την ηβική σύμφυση.

Κατά την κυστεουρηθροσκόπηση διαπιστώθηκε μόρφωμα της ουρίθρας, το οποίο εντοπιζόταν μεταξύ του αρχικού τμήματος αυτής και του αυχένα της ουροδόχου κύστεως, χωρίς δύναμη να διπλεῖ το τοίχαμα αυτής.

Ακολούθησε κειρουργική αντιμετώπιση. Έγινε διαιτούμινη υπερβινικά κατά Pfannenstiel και παρασκευάσθηκε η ουροδόχος κύστη, ο αυχένας αυτής και η ουρίθρα οπισθοειδικά. Κατά την επισκόπηση διαπιστώθηκε προθιάλλον μόρφωμα, επικαθήμενο της πρόσθιας (κοιλιακής) επιφάνειας της οπίσθιας ουρίθρας, το οποίο πίσω σκληρότητας κατά την φυλάσφωση. Έγινε διάνοιξη της ουροδόχου κύστεως και τοποθετήθηκαν ουρητηρικοί καθετήρες. Ακολούθως έγινε εκπυρίνιση του μορφώματος και απεστάλη για τακεία βιοψία η οποία πίσω ορητική για κακοίθεια.

Η παθολογοανατομική έκθεση αναφέρει μόρφωμα διαστάσεων $5 \times 4 \times 4$ cm, χροιάς λευκόφατης και σύστασης ελαστικής με διομόρφωση σε δεομίδες. Ιστολογικά δείχνει την υπαρξη λειομυόδρατος με μυελωματώδη και υαλωματώδη εκφύλιση του διάμεσου υποστρώματος. Ακολούθησε αναστοχημική χράση για επιβεβαίωση με ακίνη την οποία απέβη θευκή.

Συζήτηση

Το λειομύωμα της ουρίθρας είναι ένας καλοίθης δύγκος ο οποίος αποτελείται από λείες μυϊκές ίνες, με επικρατέστερη εντόπιση στις γυναίκες¹¹. Η εμφάνιση του λειομυόδρατος είναι οχετικά σπάνια στο ουροποιητικό σύστημα με πιο συχνή εντόπιση στο νεφρό^{14,20}.

Το λειομύωμα της γυναικείας ουρίθρας μπορεί να είναι ασυμπωματικό, ενώ επί συμπωματικού εκδηλώνεται συνήθως με υποτροπιάσουσες ουροδοιμάξεις (47%). Επίσης αναφέρεται δυσπαρεύνεια (26%), αποφρακτικά συμπτώματα με δυσουρικά ενοχλήματα (13%), ακράτεια σύρων (7%) και, τέλος, αιματουρία (7%). Τα λειομύωμα τα οποία εξορμώνται από το οπίσθιο ουρηθρικό τοίχωμα εκδηλώνονται με συμ-

πτωματολογία δυσπαρεύνειας, ενώ αντίθετα αυτά που δρίσκονται από πλευρικό και πρόσθιο τμήμα της ουρίθρας συνοδεύονται με υποτροπιάσουσες ουροδοιμάξεις¹⁷⁻²¹.

Η διοφορική διάγνωση γίνεται από τα ουρηθρικά κολπώματα, το εκτρόπιο, το θηλωμα, την κύστη του Gartner, την έκτοπη ουρηθροκιτή, την ουγγενή παραουρηθρική κύστη, τους πυάδεις πολύποδες, τα καρκινώματα και, τέλος, όλα τα νεοπλάσματα του μεσεγκόματος^{17,12,11}.

Συντίθως, τα μορφώματα της ουρίθρας διαπιστώνονται με την ουρηθροσκόπηση και την ουρηθρογραφία¹¹.

Ιστολογικά τα λειομυώματα αποτελούνται από διάχυτους συμπλεκτικούς δακτυλίους λείων μυικών ινών, με ομοιόμορφη κατανομή κυττάρων. Τα μορφολογικά και ανασούστοχημικά χαρακτηριστικά του μορφώματος είναι συμβατά με το λειομύωμα της γυναικείας ουρίθρας. Έχει αποδειχθεί με ιστολογικές και ανοσοϊστοχημικές μελέτες, ότι τα λειομυώματα της ουρίθρας δεν είναι της ίδιας σύστασης με αυτά της μήτρας, ενώ τα ιστολογικά χαρακτηριστικά των πρωτοπαθών και δευτεροπαθών εντοπίσεων της μήτρας είναι πανομοιότυπα^{12,20}.

Η αντιμετώπιση των λειομυωμάτων της γυναικείας ουρίθρας συνίσταται σε διουρηθρική εκτομή για μικρού μεγέθους λειομυώματα, ενώ για τα μεγάλου μεγέθους, η ανοικτή κειρουργική αιφαίρεση τους. Συνολικό έχουν αναφερθεί δύο περιπτώσεις υποτροπής της νόσου^{2,5}, ενώ δεν έχει αναφερθεί καμία κακοίθησης εξαδηλωγής.

Συμπερασματικά, δύναται να λεχθεί ότι η κλινική εξέταση σε συνδυασμό με τις σύγχρονες απεικονιστικές μεθόδους, όπως υπερηχογραφία και οξεινή τομογραφία, δεν είναι αρκετές για την αποτελεσματική διάγνωση της νόσου. Η αντιμετώπιση της είναι πάντοτε κειρουργική ενώ η τελική διάγνωση τίθεται μετά από κειρουργική επέμβαση και πιστοποιείται ιστολογικά.

Summary

*ATH. BANTIS, E. STAMOULI, E. HATZIDIMITRIOU, AL. KYRIAKIDIS, B. SKOUTERIS, G. KAFIRI,
ATH. KYRIAKIDIS*

Leiomyoma of the female urethra. *Hellenic Urology 2002, 14: 271-274*

Department of Urology, Radiology and Pathology, Hippocration General Hospital

A case of leiomyoma of the female urethra is reported. The clinical, radiological, histological and immunohistochemical findings together with a review of the subject are presented.

Key words: *Leiomyoma of the female urethra.*

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. BUTTNER, Ein Fall von Myom der Weiblichen Urethra. Z. Gebursh Gynak 1894, 28: 135-134.
2. LAKE MH, KOSSOW AS, BOKINSKY G, et al. Leiomyoma of the bladder and urethra. J Urol 1981, 125: 742-743.
3. MOOPPAN U, KIM H, WAX S, et al. Leiomyoma of the female urethra. J Urol 1979, 121: 371-372.
4. SMITH B, FEELER W, KELSEY F, et al. Leiomyoma of the female urethra: report of two cases. J Arkansas Med Soc 1975, 72: 203-205.
5. WILLIAMS JL. Leiomyoma of the urethra. Eur Urol 1979, 5: 144-145.
6. MERRELL W, BROWN H. Recurrent urethral leiomyoma presenting as stress incontinence. Urology 1981, 17: 588.
7. ELLENDT C, MARTINEZ-PINEIRO J, SILVA J, et al. Leiomyoma of the female urethra and bladder neck. Eur Urol 1981, 7: 46-47.
8. OHTANI M, YANAGIZAWA R, SHOJI F, et al. Leiomyoma of the male urethra. Eur Urol 1982, 8: 372-373.
9. NOTO L. Obstructive urethral leiomyoma in a female. Br J Urol 1983, 55: 239-241.
10. FRY M, WHEELER J, MATA J, et al. Leiomyoma of the female urethra. J Urol 1988, 140: 613-614.
11. DASAN R, RAO K, NALINI V. Leiomyoma of the female urethra a clinical curiosity. Int J Gynaec Obs 1989, 28: 381-383.
12. HONING H, WAN N, BHAN B, et al. Leiomyoma of the female urethra: a case report. J Urol 1976, 116: 120-123.
13. LEUNG Y, LEE F, TARN P. Leiomyoma of female urethra causing acute urinary retention and acute renal failure. J Urol 1997, 158: 1911-1912.
14. LEE M, LEE D, KUO H, HUANG T. Obstructive leiomyoma of the female urethra: report of a case. J Urol 1995, 153: 420-421.
15. CHENG C, MAC-MOUNE F, CHAN S. Leiomyoma of the female urethra: a case report and review. J Urol 1992, 148: 1526-1527.
16. JOSHI H, BECK R. Leiomyoma of the female urethra with upper tract dilatation and treatment with transurethral resection: a case report and literature review. Tech Urol 2000, 6: 223-225.
17. WAN N, BHAN B, GYRN A. Leiomyoma of female urethra. A case report. J Urol 1976, 116: 20-21.
18. MIRA J, FAN G. Leiomyoma of the male urethra. A case report and review of the literature. Arch Pathol Lab Med 2000, 124: 302-303.
19. LEUNG Y, LEE F, TARN PC. Leiomyoma of female urethra causing acute urinary retention and acute renal failure. Urol 1997, 158: 1911-1912.
20. LEE M, LEE S, KUO H, HUANG T. Obstructive leiomyoma of the female urethra: report of a case. Clin Exp Obstet Gynecol 1995, 22: 169-171.
21. BORTOLOZZI G, GRASSO A, ZASSO B. Leiomyoma of the female urethra. A case report and review. Urol Int 1995, 54: 179-180.
22. SELLI C, CANTO M, CAMPANI D, et al. A Leiomyoma of the female urethra. Urol Int 1995, 54: 179-180.